

837

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 25 kwietnia 2003 r.

w sprawie szczegółowych zasad i sposobu współdziałania organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi

Na podstawie art. 14 ust. 14 pkt 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz organy celne współdziałają w zakresie kontroli towarów podlegających weterynaryjnej kontroli granicznej.

2. Współdziałanie jest realizowane pomiędzy:

- 1) Głównym Lekarzem Weterynarii i Szefem Służby Celnej;
- 2) wojewódzkimi lekarzami weterynarii i dyrektorami izb celnych;
- 3) granicznymi lekarzami weterynarii i naczelnikami urzędów celnych.

3. Współdziałanie organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz organów celnych jest realizowane poprzez:

- 1) udzielanie wzajemnej pomocy w wykonywaniu czynności kontrolnych;
- 2) wymianę informacji;
- 3) organizowanie szkoleń i wymianę doświadczeń.

§ 2. Współdziałanie, o którym mowa w § 1, polega w szczególności na:

- 1) udostępnianiu granicznemu lekarzowi weterynarii do wglądu dokumentów celnych przy kontroli wykonywanej przez granicznego lekarza weterynarii;
- 2) wzajemnym udzielaniu pomocy przy kontroli towarów w zakresie prawidłowej identyfikacji towaru podlegającego weterynaryjnej kontroli granicznej oraz informowaniu o zauważonych nieprawidłowościach związanych ze zgłoszeniem towaru do odprawy celnej lub kontroli weterynaryjnej;
- 3) wykonywaniu dozoru celnego nad towarami podlegającymi weterynaryjnej kontroli granicznej, dla których graniczny lekarz weterynarii wydał decyzję w sprawie przeprowadzenia obserwacji i badań

diagnostycznych, przemieszczonych do innego, uzgodnionego z organami celnymi, miejsca znajdującego się na polskim obszarze celnym, oraz nad towarami przemieszczanymi z przejścia granicznego do punktu kontroli weterynaryjnej;

- 4) powiadamianiu powiatowego lekarza weterynarii przez organ celny wewnątrz kraju, do którego dostarczone pod dozorem celnym towar podlegający kontroli weterynaryjnej, o fakcie zgłoszenia tego towaru do procedury dopuszczenia do obrotu;
- 5) nadawaniu przeznaczenia celnego wprowadzanym na polski obszar celny towarom podlegającym weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 6) odmowie dopuszczenia przez graniczne urzędy celne do przywozu na polski obszar celny towarów podlegających weterynaryjnej kontroli granicznej, zakwestionowanych przez granicznego lekarza weterynarii;
- 7) nadawaniu przez organ celny towarowi podlegającemu weterynaryjnej kontroli granicznej przeznaczenia celnego „powrotny wywóz poza polski obszar celny”, w przypadku przywozu tego towaru na polski obszar celny z pominięciem kontroli przez granicznego lekarza weterynarii;
- 8) wszczęciu postępowania przez właściwy miejscowo organ celny w przypadku ujawnienia przez organy celne na terenie kraju towarów podlegających weterynaryjnej kontroli granicznej, niepoddanych tej kontroli przez granicznego lekarza weterynarii i organy celne, z jednoczesnym powiadomieniem właściwego powiatowego lekarza weterynarii, który powiadamia urząd celny o podjętych działaniach;
- 9) nadawaniu przez organ celny towarowi przeznaczenia celnego „powrotny wywóz poza polski obszar celny”, w przypadku przedstawienia do kontroli celnej na przejściu granicznym niewyznaczonym do weterynaryjnej kontroli granicznej towaru podlegającego tej kontroli;
- 10) umieszczaniu na przejściach granicznych ostrzeżeń i udzielaniu informacji dotyczących przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego w bagażu osobistym osób podróżujących oraz zapewnieniu pasażerom pełnej dostępności do tych ostrzeżeń i informacji przy udziale podmiotów prowadzących międzynarodowy transport pasażerski.

§ 3. Organy, o których mowa w § 1, wymieniają informacje o nieprawidłowościach występujących przy wprowadzaniu na polski obszar celny, wyprowadzaniu z polskiego obszaru celnego i przemieszczaniu w ramach procedury tranzytu przez polski obszar celny to-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450.

warów podlegających weterynaryjnej kontroli granicznej.

§ 4. 1. W przypadku rewizji celnej towarów uprzednio poddanych weterynaryjnej kontroli granicznej albo ich składowania w składzie celnym wolnoctwowym lub w wolnym obszarze celnym — plomby nałożone przez granicznego lekarza weterynarii podlegają zdjęciu przez organ Inspekcji Weterynaryjnej.

2. O braku plomb organy celne powiadamiają granicznego albo powiatowego lekarza weterynarii.

§ 5. Organ, o których mowa w § 1:

- 1) wyznaczają osoby odpowiedzialne za koordynację współdziałania;

2) dokonują analizy i oceny realizacji współdziałania oraz określają kierunki działań wynikające ze specyfiki zagrożeń występujących w obszarze współdziałania;

3) organizują wspólne szkolenia z zakresu związanego z graniczną kontrolą towarów podlegających weterynaryjnej kontroli granicznej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Tański*

838

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 29 kwietnia 2003 r.

w sprawie określenia trybu i sposobu ustalania odszkodowania

Na podstawie art. 25 ust. 9 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i sposób ustalania odszkodowania za zniszczone z nakazów organów Inspekcji Weterynaryjnej:

- 1) środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego i środki żywienia zwierząt, zwane dalej „środkami”;
- 2) sprzęt, który nie może być poddany dezynfekcji, zwany dalej „sprzętem”.

§ 2. Odszkodowanie ustala się z urzędu.

§ 3. Wysokość odszkodowania za środki oraz sprzęt ustala się na podstawie średniej z trzech kwot oszacowania:

- 1) jednej — ustalonej przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) dwóch — ustalonych przez rzeczoznawców powołanych przez powiatowego lekarza weterynarii w sposób określony w przepisach w sprawie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, ich kwalifikacji i zasad wynagradzania oraz szczegółowych zasad oszacowywania zwierząt.

§ 4. 1. Ustalając odszkodowanie za środki, uwzględnia się:

- 1) masę środków podlegających oszacowaniu;
- 2) jakość środków podlegających oszacowaniu;
- 3) aktualną cenę według notowań rynkowych w dniu oszacowania.

2. Ustalając odszkodowanie za sprzęt, uwzględnia się:

- 1) aktualną cenę rynkową w dniu oszacowania;
- 2) stopień zużycia sprzętu podlegającego oszacowaniu;
- 3) stopień amortyzacji sprzętu podlegającego oszacowaniu.

§ 5. Sporządza się protokół czynności oszacowania zawierający:

- 1) imiona i nazwiska osób dokonujących oszacowania;
- 2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia oszacowania;
- 3) opis środków lub sprzętu podlegających oszacowaniu;
- 4) wyszczególnienie kwot oszacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i powiatowego lekarza weterynarii;
- 5) wysokość kwoty odszkodowania za środki i sprzęt ustalonej w sposób, o którym mowa w § 3 i 4;
- 6) podpisy osób biorących udział w postępowaniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Tański*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450.